

DE POSTRIJDER

DER PROVINCE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG

AANKONDIGINGEN.

Prijs per regel fr. 1,00
Tijdschen Allerlei en Provincie-
nieuws fr. 3,00
KLEINE AANKONDIGINGEN:
Van 1 tot 4 regels fr. 3,50
Bij elke regel meer fr. 0,75

BUREAU & REDACTIE:
DRUKKERIJ COLLÉE
REGULIERENWAL (Sleenderpoort)
— TONGEREN —
Postчек N° 84855. — Telefoon 12.

Opvoeding der Kinderen

DE TUCHT.

Een der doeleinden van de opvoeding is de tucht. Maar deze is ook een middel, een hoofdmiddel tot het bereiken van de goede karaktervorming der kinderen. Men moet dus de betekenis van het woord tucht niet verwarren met die van tuchting of bestraffing. De ware opvoeder moet weten wat hij bereikt wil, en daartoe doorgaans met zachtheid, soms met gestrengheid, maar steeds met volharding en stelselmatig optreden.

Dit geldt zowel in het onderlijk huis als in de school. Dikwijls wordt door de ouders geklaagd dat hun kinderen van huis niet gehoorzamen gelijk in de school, dat zij niet begrijpen hoe onderwijzers en onderwijzeressen erin slagen zoveel leerlingen puntig te doen gehoorzamen, terwijl ze aan huis leidend hebben om enkele kinderen te doen luisteren.

Maar een weinig oplettendheid zal hen eraan doen ontdekken waar de fout ligt: ze zijn nu eens toegesloofd voor alles, dan weer streng en onvervaardelijk bovenmate. Ze hebben geen vaste gedragslijn.

Wel is het moeilijk zulke vaste gedragslijn te trekken, er zich steeds naar te schikken, maar het is onmisbaar zulks te doen.

Hoe dikwijls echter ontstaat er tegenwoordig tusschen de bevelen van vader en moeder, tusschen die der ouders en andere huisgenooten, of tusschen die van huis en school.

Het gaat toe zegde J.P. Richter gelijk in de Italiaansche comédie van Harlekijn. Geleden met een bundel papieren onder elken arm verschijnt hij op het toneel. Men vraagt hem:

— Wat draagt gij onder den rechterarm?

— Bevelen!

— En onder den linkerarm?

— Tegenbevelen!

Zoo gaat het toe in vele huishoudens. Zoo worden ook vele goede pogingen van de school gedwaasd. En zoo komt het dat men er niet in gelukt aan de jeugd, die innerlijke tucht, de goede gedragslijn, te doen verkrijgen, die een onmisbare voorwaarde tot het geluk daartussen.

G. S.

DE SLUITING VAN HET E. JAAR TE LOURDES

H. H. MISSEN DAG EN NACHT TE LOURDES, GEDURENDE 3 DAGEN.

De aandacht en de belangstelling van de katholieken hier te lande werd voor eenige dagen gewekt door een schrijven van Z.H. den Paus aan Z. Exe. Mgr. Gerd. Bisschop van Lourdes, waarin er sprake is van een plechtig triduum tot beëindiging van het algemeen H. Jubeljaar.

Het Eucharistisch triduum dat de drie laatste dagen van het Jubeljaar zal innemen, zal bestaan in een onderbreken der Eucharistische liturgie, die alle uren van den dag en den nacht zal vullen. In onafgebroken bijeenkomsten zullen H.H. Missen worden opgedragen om de plechtigheden van aanbidding, dankzegging, eucharistie en gebed zullen elkaar in onafgebroken rij opvolgen.

De Paus heeft aan dit voornemen niet slechts zijn goedkeuring gehecht, maar heeft de gansche christelijke wereld uitgeroepen tot haar zeuging en de welgedaden van den vrede in dezen tijd van vrede, waarin op vele plaatsen het heidendom het christendom zoekt te verdringen.

De Bonden van het H. Hart, die vanaf het begin gelast zijn geweest door een officiële propaganda te voeren voor de H. Missen, leveren nu om aan het verlangen van Z. Heilichheid te voldoen, en de bondsleden, lijdzaam en bestuursers op te roepen om bij deze gelegenheid naar Lourdes te gaan met hunne heerlijke bondsvlaggen die symbolisch het ideaal van de Bonden vergetelwoordigen.

Z. Em. Kardinaal Van Roey en gansche Belgisch Episcopaat hebben het initiatief der Bonden goedgekeurd en onder hunne hooge bescherming genomen.

De Bedevaart der Bonden zal Woensdag 24 April, met bijzondere trein vertrekken en Dinsdag-avond, 30 April, teugkomen.

Oudheidkunde.

IN HET NOORD-OOSTELIJK GEDEELTE VAN TONGEREN.

Het deel dat ons heiden bezighoudt, begint slechts twee straten. De Sacramentstraat en de Driekruisenstraat. Beide verlopen op de plaats waar de Noordlaan of

18-Oogstlaan eindigt, namelijk, op zoowat 75 meters van de Tramstatie. De Sacramentstraat loopt van Oost naar West, de Driekruisenstraat van Z. O. naar N. W. Beide straten hebben een groote lengte: de Sacramentstraat ongeveer 380 m. en het deel der Driekruisenstraat tot aan den ingang van het kerkhof 315 m. Nochtans beide straten bevinden zich gansche binnen de omheining der eerste eeuw, maar ook gansche buiten de omheining der tweede eeuw, gansche buiten de grachten der middeleeuwsche omwalling. Men zal dus wel aan nemen, dat de werken in dit stadsdeel te niet spanning door de oude Rijkswallen verwacht worden. Men wist overigens genoegzaam door reeds gedane vondsten, dat dit stadsdeel tijdens de bloeiende der Romeinse overblijfselen bewoond was geweest. Reeds in Maart 1931 hadden de Hll. Breuer en Vandeweyer op twee plaatsen een Romeinse straat aangestreeft, namelijk tegenover de elektrische centrale en inde wijk van M. Rubens. De eerste bevond zich nog binnen de omheining der 4e eeuw, de tweede lag er rechts van buiten, maar toch binnen de omheining der eerste eeuw.

Wij hoopten wel deze beide straatwogen door te snijden. De tweede, deze kiezelen werd reeds vernield, in nummer 51 van « Postrijder » van 22 December 1934, als doorlopend in Maastichtstraat, in de richting van Noord naar Zuid. Zoals we daar deden opmerken, liep hij wel parallel met de huidige Riedijk. Maar in de Sacramentstraat kroon we, in onzicht van Romeinse stratenbouw, voor den aanmerker ten minste te veel te zien. Inderdaad van af den ingang der zagerij Jorissen tot voorbij den Riedijk, dus op een lengte van 215 meter, had men de bedding van een dikken Romeinse kiezelen op te breken. Dat gaf een groote vertraging in het riepingswerk, maar liet aan de oudheidkundigen toe, naar belieft, den aanleg der Romeinse wegen te bestuderen.

Niets is minder gelijkvormig dan de bouw der Romeinse wegen » schrijft Prof. A. Greni van Straatsburg (Archologie Gallo-romaine, II. (1934), p. 287). Dat kon men in den onderbouw der Sacramentstraat, waarnaar N. Nochtans een deel der verheidenheid mocht hieraan te gschreven worden, dat men nu eens in het midden-deel der Romeinse baan zit, dan weer slechts den bodem ervan heeft te doorgraven. Immers, daar de Romeinse baan nog veel rechter was dan de huidige Sacramentstraat, bevond men zich niet altijd op het nu blongdeelte der oude straat. Een zijgedeelte daarvan werd reeds opgebroken, bij het bouwen van het huis nr. 108, ten 3 van de Sacramentstraat. Daarontegen wijkt de Romeinse baan Zuidwaarts af van de huidige straat, tegenover de zagerij Jorissen en ook weer op eenige meters voorbij Riedijk.

In dit laatste gedeelte, dat dus, slechts een zijpad van de baan daartstelt, de bouw heel anders geworden: de materialen zijn gelijk en geheel op die welke wij in de verheiden Romeinse baan, tegenover de monumentale zagerij school aantreffen, en beschreven hebben in « Postrijder » van 1 December jl.

Indien wij de Sacramentstraat rechtlijnig doortrekken, zonder rekening te houden met de omheining in Noordwestelijke richting, die ze van af den Riedijk maakt, komt men wel op deze curieuze oude baan terecht, die dus de zo te zeggen van den kiezelen onder de Sacramentstraat moet aangezien worden, want de Romeinse wegen liepen veelal rechtlijnig voor zich uit.

Het mooiste deel van de bedding van den kiezelen onder de Sacramentstraat, bevond zich natuurlijk daar waar men op het eerste deel der bedding niet kwam, namelijk tegenover de kleine gevels van den Clitricien tram Tongeren-Luk. Hier, tusschen de zuiverings-schouwen nr. 4 en 6, op een afstand van meer dan 100 meters, bereikte men den kiezelen op 1,20 m. diepte, en hij had een dikte van 0,90 m. Dager 4 de keien waren in deze baan met een sedelike gebroken steenen vormend. Doch daar waar zich het knippunt der kiezelenstraat van N. naar Z. bevond, dat is aan den hoek van Riedijk, op een zestal meters, waren de groote keien het voornamste bouwmaterial gewest. Bijgevoegd kon men in den kiezelen onder de Sacramentstraat, eigenlijk drie verschillende stelsels van Romeinse wegen waken.

Dit was zeer interessant, maar de groote lengte waarop men deze baan moest opbreken, maakte dat men daar weinig vondsten kon doen. Immers de woningen stonden vroeger, zoals nu, nevens de straten, en het is in de vertrekken of kelders der huizen dat men de vondsten doet.

Op 60 m. afstand nochtans van de eerste zuiverings-schouw der Sacramentstraat, en der Driekruisenstraat, vond men de structuur van een Romeinse gebouw dat daar gestaan had. Het rustte, zoals gewoonlijk tijdens de eerste periode, op een bedding van losse blokken, waarop dan eerst het eigenlijke metselwerk begon. Eenige potte-echerven en een stuk roode wandbezeetting werden hier eveneens gevonden. Dus, zoo haast men nevens de straat in den grond boort, stoot men op de sporen der mensche-lijke bewoning.

Dit bleek ook verderop in Sacrament-

straat. In de kijk-schouw tegenover de elektrische centrale van de tram, op een diepte van 2 m., staken twee bekapt steenen in den wand der tranchee. Verderop, nabij den Riedijk, tegenover huis nr. 96, ontdekte men op 2,10 m. diepte, een stuk van kapiteel in steen van Duffelingen. Op 75 meters verder, tegenover huis nr. 12, op een diepte van 1,40 m. vond men stukken van mooi beschilde muurbezeetting, en een baksteen van 0,65 x 0,25 x 0,25 m.

Maar op de plaats waar men het meest verwachtte, namelijk daar waar men men de den omheiningmuur der eerste eeuw en dien der vierde eeuw te doorsnijden, vond men niets.

De muur der vierde eeuw moest ontmet worden tegenover de elektrische centrale der stadsverlichting, want hij was ten Z. en ten N. der plaats, waar de tranchee der Sacramentstraat doorkomt, gezien en opgenomen geweest. En toch hier was er niets van te zien. Waarom? De middeleeuwsche zucht die hier liep, had hem doen afspreken, en hij liet bouwen der huidige gemeenteloon-school 1867-68, hielden op deze plaats groote kalkkuilen gestaan, waarvan men in de wanden der tranchee nog de sporen zag. Een aanzienlijke hoeveelheid gebakste kalk, die zich als een lange, witte streep, in de wanden der tranchee aftekende, zat hier nog in den grond. Hij was nog bruikbaar geweest, indien kalk een dure waar gebleven was.

De doorsnijding van den muur van de omheining der eerste eeuw, verwachtte men dicht bij de Driekruisenstraat, heel vooraan in de Sacramentstraat. Hij zat hier niet maar volgde op heel de lengte de Driekruisenstraat, tot aan den ingang van het kerkhof. Wel te verstaan, gelukkig voor den aanmerker, ontmoette men slechts afbraak van den muur. Zoo vond men de volgende spits toeloopende putten: steenen tegenover de huizen 4 en 6 van Driekruisenstraat, en in de verbindings-buizen der huizen 7, 9, 11, 13, 15 derzelfde straat. Bij het leggen van de verbindings-buis van huis nr. 13, ontmoette men aanzienlijke blokken van bewerkte steen van Duffelingen, waarvan we een lieten uithalen en voor het museum bewaarden.

Verderop, naar het huidige kerkhof toe, werd de overblijfselen van den omheiningmuur overvloediger. Ze vullen, b.v., gansche den afstand tusschen de tranchee der riool en de stoep voor het huis nr. 27 tot op een diepte van 0,80 m. tot 1 m. Op 15 m. ten Z. van de kijk-schouw, tegenover den Zuidhoek van den kerkhofmuur aangebracht, had men onophoudelijk, in de zijden der tranchee, de overblijfselen van muurafbraak, vooral op de diepte van 0,80 tot 1,20 m.

Tegenover den kerkhofmuur wordt de lijn van muurafbraak nog dikker, en daalt tot 1,40 m. diepte, terwijl deze diepte, in de laatste kijk-schouw zelfs 1,90 m. bereikt.

Van aan deze kijk-schouw, moest een verbindingsbuis in Noordwestelijke richting naar het wachthuis van het kerkhof geplaatst worden. En zie juist onder den ingang van het kerkhof, stiet men op een nog rechtgebleven stuk van den groeten omheiningmuur der eerste eeuw.

Volgens de hooger gegeven aanduidingen, liep dus deze muur, onder de middendreef van het huidige kerkhof, tot even voorbij de laatste kijk-schouw der Driekruisenstraat, en wakkde zich dan ineens Zuidwaarts, en bleef onder het zijpad en den buitenwand der Driekruisenstraat voortlopen tot aan de huidige Statielaan.

Ongetwijfeld is de sterke buitengewoon harde muur, dien we in nummer van 22 December van « Postrijder » beschreven hebben, als hoeksgewijs de tranchee voor de Bank (oud huis Toppet) doorsnijdende, de voortzetting van dien groeten omheiningmuur. Deze muur die ons op 22 December als raadselachtig voorkwam, heeft een zeer duidelijke bestemming, tegevolge van de doorgraving der Driekruisenstraat, gekregen.

Te midden van de Driekruisenstraat, tegenover den scheidsmuur der huizen 60 en 62, op 10 m. ten N. der kijk-schouw nr. 3, ontmoette men nog, op de diepte van 1,50 tot 1,85 m. een muur die de dikte had van 1 m. Hij moet tot een gebouw behoord hebben dat hetzij toren, hetzij bastion, tegen den omheiningmuur aanleunde.

De museum-voorwerpen, die door deze doorgravingen opgevoerd werden, waren zoo talrijk niet als gewoonlijk, maar de vermoedering aan kennis noptens het oude Tongeren, vormt weer, zoals men ziet, een interessante bladzijde van de plaatselijke geschiedenis.

G. S.

Binnenland

POLITIEK EN FINANCIEN.

Wij lezen in « Het Handelsblad » van Antwerpen:

« Het geval Van Cauwelaert is eigenlijk slechts het gevolg van een mentaliteit bij sommige organen der pers, die in alles compromissen willen zien tusschen politiek en financieel, juist zoals er een tijd was toen iemand slechts behoefde te hoesten om hem aangezet te verklaren van de grip, de Spanische of een andere »

» Toch is er wat waars in de bewering, dat politiek en financieel veel te vaak samengaan in onzen tijd en dat dit een gevaar is.

» Maar wie zijn schuld is het? Moet men dit euvel in de schoenen schuiven van de huidige Regeering of in die van een der ministers? Neen, niet waar? Het is de ziekte van onzen tijd en zij komt overal door. Zelfs in de dictatoriale landen.

» Bij ons is zij overgewaaid gekomen uit het Zuiden. Het is een Franse ziekte, die bij uitzondering niet gecontroleerd werd door de Fransen en vrij binneng kwam.

» En wat zag men, naar het voorbeeld van Frankrijk, kort na den oorlog, bij ons gebeuren? Iets wat vroeger onbekend was in België. Afgestreden ministers werden den volgenden dag commissaris van banken en groot-industriele ondernemingen; en commissarissen van banken hadden veel kans om te egeriger tijd minister te worden. Van financieel of van de industrie behoefden zij niet direct verstand te hebben. Het naan werd gevraagd als een vlag. Voor het verleen van dien naam werden zij rijkelijk beloond.

» Alle partijen hebben daaraan meegedaan. Na den oorlog ook de socialist, die wel geen onderkomen konden vinden bij de kapitalistische ondernemingen der bourgeoisie, doch die een even rijkelijke belooning konden verdienen in de « kapitalistische » ondernemingen, welke onder de rode vlag van het socialisme werden gedreven.

» Ook de katholieke partij ging later niet meer vrij uit. Aanvankelijk stonden in onze partij alleen de Vlaamsgezinden in een meer zuivere verhouding tot het openbaar leven, doch dit hield in dezen te denken aan het feit, dat hun voormannen in de Brusselse, dus Fransklonische bank-wereld, geen kans kregen.

» Toen echter in de laatste jaren de Vlaamingen ook eigen bankinstellingen kregen met eigen kapitaal, trakte de Franse financieriegriep ook Vlaamsche politieke middelen aan.

» Dat zijn de feiten. Indien deze te ver gaan, dan moeten de politieke partijen, in hun belang, de wettelijke afwijking en zoowel mogelijk de politiek van de financieel gescheiden houden. Zo niet, dan is gevaar voor de afbreking der partij.

» Eene Regeering is echter voor een testand, die zich geleidelijk ontwikkelde sedert jaren, niet verantwoordelijk. Zij kan wel, omdat zij van de partijen afhankelijk is, deze samenwerken, om een zekere overeenkomstbaarheid van mandaten voor te schrijven.

» En dat is het best, wat zij doen kan ».

Deze beschouwingen kunnen wij bijtrecken. Nochtans het is niet noodig dat men het zoover laat gaan als in zekere landen. De fouten die daar begaan zijn kunnen ons verwittigen dat de baan zeer hellen en glibberig is.

En van hellende en glibberige baan gesproken: We herinneren ons zeer wel een kiesafdeeling uit de vooroorlogse tijden die zeer de aandacht trok en waarop men een stene uitredende ministers zag afgedaald van een glibberig zijpand naar de velden kwamen en van onder meermalen in een moeren betrekkelijk van Nationale Bank, van Société Générale en wat dies meer.

Het euvel is dus eerder dan de huidige tijd, en behoort ook niet als van ouds overgewaaid bestemd te worden. De pers zou de huidige reactie uit alle macht dienen te steunen. Maar hoe veel dekladen staan niet meer onafhankelijk, helde! En hoe veel bejeveren zich om de laatste steds op een ander terrein te brengen, al moet men dan ook handtastelijke onvaarheden aan hun levers oplossen!

GOEDKOOPERE EN VLUGGERE RECHTSPLEGING.

Een besluitwet opgenomen in Staatsblad van 20 Januari jl. brengt belangrijke hervormingen in de Rechtspleging.

De hervormingen zijn vooral toepasselijk op de kleine gedingen, waarin vooral middenstandsbelangen op het spel staan.

1. BEVOEGDHEID DER RECHTBANKEN. Het gaat hier dus om te bepalen over welke zaken iedere rechtbank zal te vonsen hebben, en tot welk bedrag de zaken, zonder beroep, dus in eersten en laatste aanleg, zullen afgehandeld worden.

Ten einde het zoo bevattelijk mogelijk voor te stellen, zullen wij ons eerst beperken tot een eenvoudige opsomming.

Ziehier dus de bevoegdheid der Rechtbanken zoals zij tot op heden invoege was: Vrederecht: alle burgerlijke zaken tot 2500 fr. Zonder beroep tot 400 fr.

Burgerlijke Rechtbank: alle burgerlijke zaken boven 2500 fr. De beroepen van het Vrederecht met aanstelling van pleitbezorger.

Rechtbank van Koophandel: alle handelszaken. Zonder beroep tot 5000 fr.

De bevoegdheid dier zelfde rechtbanken zal vanaf 15 Februari zijn als volgt: Vrederecht: Alle zaken, zoowel burgerlijke als handelszaken, tot 1000 fr. Burgerlijke Zaken tot 5000 fr. Zonder beroep tot 1000 fr.

Burgerlijke Rechtbank: alle burgerlijke zaken boven 5000 fr. en zonder beroep tot 12.500 fr. De beroepen van het Vrederecht zonder aanstelling van pleitbezorger. Rechtbank van Koophandel: alle handelszaken boven de 1000 fr. en zonder beroep tot 12.500 fr.

De hervormen aangehaalde hervormingen slagen dus vooral op de uitbreiding van de bevoegdheid van den vrederechter en op de beperking der mogelijke beroepen.

Het spreekt vanzelf, dat daardoor reeds veel bekomen wordt in het voordeliger goedkoopere en vluigere procedure.

Twee veranderingen moeten vooral de aandacht der middenstanders weesthouden: het feit dat de Vrederechter bevoegd wordt voor alle de zaken, van welken aard ook, en zonder beroep, tot een bedrag van 1000 fr.; en verder het feit dat voor de beroepen van het Vrederecht de aanstelling van pleitbezorgers voor de Burgerlijke Rechtbank niet meer noodig is.

2. DE RECHTSPLEGING.

De laatste besluitwet bracht ook groote hervormingen van onze rechtspleging, voor wat de kleine gedingen aangaat, namelijk, tot een bedrag van 1000 fr. en welk dus voor het Vrederecht zullen behandeld worden.

Inderdaad, voor de kleine gedingen, tot een bedrag van 1000 fr. zal de dagvaarding niet geschieden door tusschenkomst van een deurwaarder, maar door aangetekend schrijven.

Na uitspraak zal, op aanvraag der partijen, de executie door aangezekend schrijven, aan beide partijen gezonden worden. Dit zal als regelmatige betekening gelden. Op het vonnis zal geen registratie verschuldigd zijn.

Deze radende hervormingen zullen de procedurekosten in zeer ruime mate verminderen.

TEGEN DOORENSTRENGELING VAN FINANCIE EN POLITIEK.

Het bureau van de Katholieke Unie van het Arrondissement Luik heeft een dastoe gestemd om zijn tevredenheid uit te drukken dat de Katholieke Unie van België beslist heeft het probleem te onderzoeken van de doorenstrengeling van financie en politiek.

Tevens heeft het bureau de volgende wenschen uitgedrukt:

Dringende noodzakelijk alle kumuls af te schaffen van financie en politieke mandaten.

Dat de katholieke mandatarissen zich streng onthouden van financieel mandaat te aanvaarden binst den duur van hun politiek mandaat.

Wenscht dat de Katholieke Unie van België haar onderzoek met krachtadigheid en onafhankelijkheid zal doorzetten, met het hoog belang van de Partij en van het Land; dat zij daartoe de nodige maatregelen zal treffen en zo onmiddellijk toepassen. (De Standaard).

REORGANISATIE VAN BANKRIJCHTINGEN.

De « Algemeene Bankvereeniging » en de « Bank voor Handel en Nijverheid » van Kortrijk. — Naar verluidt zal een nieuwe bankrichting de zaken overnemen van de « Algemeene Bankvereeniging » en de « Bank voor Handel en Nijverheid » van Kortrijk.

Het voorzitterschap van den beheersraad der nieuwe bankrichting werd aangewezen aan oud-minister A. Janssen. Spijts herhaald aandrigen heeft deze echter niet aanvaard. De h. Janssen had nu samen met den h. P. Van Zeland een groot aandeel in de onderhandelingen die leidden tot het behoud van wed-omneming, waar hij de « Algemeene Bankvereeniging » en de « Bank voor Handel en Nijverheid » van Kortrijk worden versmolten. Er kan echter op gewezen worden, dat de bestand van deze laatste bankinstelling niettegenstaande de crisis zeer gunstig gebleven was.

De leden van den beheersraad van de nieuwe bankrichting zullen volkomen onafhankelijk moeten staan van den Belgischen Boerenbond.

Ingevolge de nieuwe wetgeving wordt de « Middankredietkas » van den Boerenbond ontbonden, en vervangen door een andere inrichting, die alle verrichtingen sedert begin December 1934 zal overnemen.

Senator Rapport zal het bestuur van deze nieuwe inrichting waarnemen. (De Standaard).

DE SALARISSEN DER STAATSBEDIENENDE.

Naar verluidt heeft de Regeering besloten de haard- en huishoudenvergoeding alsmede de woonstvergoeding die bij Koninklijk besluit van December worden afgeschaft, terug uit te betalen en wel in de volgende voorwaarden. De bedienden die geen 17.000 fr. verdienen zullen die vergoeding verder ontvangen; de uitvaren oelopen zoowat 30 miljoen frank. Vroeger werd de woonstvergoeding uithetaal aan de bedienden die minder dan 27.000 fr. verdienen.

Naar eveneens verluidt zou ook de toke op de circusvoorstellingen en op de minkha's worden afgeschaft.